

חופשי "במענות"

חשוד יהל והסניגורית שלו
האם זה היה קורה לחשוד אחר?

החוקרים להאריך את מעצרו של יהל עד היום הרביעי השבוע. ביום הרביעי היה העציר אמור להשתחרר על פי התנאים שנקבעו כבר ביום השישי. יהל גם הסכים, על פי עצת הסניגורית, להסרת החסיון מעל המיסמכים המיטטיים אצל עורכי-דינו.

במפתיע, שלוש שעות אחרי סיום הדיון במעצרו, כבר היה יהל בביתו. עורכת-הדין קפלן, שניסתה לטלפן לחוקרי-המיטרה וחוקרי-המסע עור ביום השישי אחר הצהריים, לא מצאה איש מהם במישרו בשעה מאוחרת זו. יהל נותר בביתו עד היום הראשון בבוקר.

מחול שדים

כ אשר נודע למיטרה ביום הראשון בבוקר שיהל אינו במעצר, החל מחול שדים. יהל, שהתכוון ללכת לעבודה, מצא את עצמו בחורה בבית-המעצר. המיטרה התחילה מיד בחקירה כיצד קרתה התקלה. חוקרי-המיטרה, שנשאלו על-ידי העולם הזה אם שיחרורו של יהל במשך 48 שעות לא סיכל את החקירה, אמרו שהחקירה לא נפגעה. אך אם אמנם לא נפגעה החקירה — לשם מה היה דרוש מעצרו של יהל מלכתחילה? הרי אפשר היה לשחררו ביום השישי בלי כל ההצגה הגדולה בבית-המיטרה.

מאחר שחקירת החשבוניות הפיקטיביות בליכוד נולדה במזל חששות, ברור שגם כאן חוששים הכל לקחת את האחריות על עצמם. בינתיים אין חוקרים מי נתן ליהל הוראות להקים את החברות ולגייס כספים לליכוד באמצעות חברות-הקש. קשה להאמין כי יהל עשה את הכל באופן עצמאי, ללא הוראות מגבוה וללא ידיעת "מפקדיו" במצודה. אם רצה יהל לתאם עמדות וגירסות עם אחרים, הרי שהיה לו רי זמן בסוף השבוע הארוך והמשוחרר לעשות זאת. מה גם שהוא כבר נחקר במיטרה וידע את כיוון החקירה ואת המידע שנמצא בידי המיטרה והמכס.

מתחילת החקירה היו טענות כי אברהם צרפתי, המישנה-לנציבי מסי-הכנסה, ניסה לעכב את החקירה. צרפתי הכחיש זאת עוד לפני חודש באונוני העולם הזה, אלא שנראה כי מאז נתקלת החקירה בתקלה אחרי תקלה. לדברי דוברת משרד-המיטשים, שוחרר יהל בתוס-לב, והתקלה נגרמה על-ידי לחץ העבודה.

אחרי שיחרורו. בתום לב" של יהל, קשה להניח שאפשר יהיה עוד לתפוס את "מפקד דיו" בדרג המילגתי, או שיעשה ככלל ניי סיון לתפוס אותם. השמועות אומרות כי יש גישושים לסגור את כל הפרשה בתשלום של כופר למדינה.

הן חברות-קש, שהוקמו אך ורק לגיוס תרומות מתאגידים לליכוד. היה גם חשד שמא, במהלך מעבר הכספים השחורים לליכוד, היו מי שדאגו לקחת מעשר לעצמם. הסכום של 160 אלף דולר, שנמצא בכספת הפרטית של יהל, נחשב על-ידי החוקרים כחלק מכסף זה.

שיחה במיזנון

ב קשת המעצר ל-10 ימים נוספים היתה אמורה לתת לחוקרים אפשרות להתחקות אחרי חשבוניות-בנקים ואחרי הרי שום אצל רשמי-החברות, כדי לבדוק אם היו חברות נוספות שעסקו בעסקים הללו. לשם כך ביקשו החוקרים גם את הסרת החסיון על החומר הנמצא אצל עורכי-הדין של יהל. ביום השישי היה תור ארוך של מעצרים, בגלל מעצרים של החשודים בגניבות מהשגיריות האמריקניות. על כן היה לחוקרים זמן לנהל משאומתן עם הסניגורית במיזנון של בית-המיטסה. גם ברוריה יהל ישבה ושתתה קפה במיזנון, והאזינה לוויכוחים ולדיונים. כסניגורית מנוסה ראתה עורכת-הדין קפלן לך שכאשר כל זרועות-החוק התאחדו נגד הלקוח, קשה יהיה לשכנע את שופטת-המעצרים צרים לשחרר את יהל. "על אתר". לכן, אחרי שיקול-דעת מרובה, הגיעה לידי הסכמה עם

העומד במרכזה של פרשה פוליטית שזרועותיה עלולות לחבוך פוליטיקאים מההרגה הגבוהה ביותר, יש לטעות משחררת כזו משמעות עמוקה ומסוכנת.

לרמות את החוק

י הל נעצר בסוף שבוע שעבר ובבוקר היום השישי התאחדו כל זרועות-החוק כדי להביא להמשך מעצרו של יהל לעשרה ימים נוספים. היה שם נציג המיטרה, שצוות מטעמה, בראשות גורית פרנקל, חוקר בפרשה זו יותר משבועיים. היו שם נציגי מסי-הכנסה ומע"מ, שהיו הראשונים שהתחילו בחקירה. כל זרוע חקרה את הנוגע אליה, ויחד ביקשו את המשך המעצר, כדי שיוכלו להמשיך בחקירה המסוכנת והעדינה, ללא הפרעה. בבקשת-המעצר טענו חוקרי היחידה-הארצית לחקירות-הונאה במיטרה שיש לעצור את החשוד עקב השדות לשימוש בחשבוניות פיקטיביות והוצאת כספים במדימה מקופת הליכוד, בכחירות העירוניות האחרונות.

החקירות העלו כי לפני הבחירות הקים יהל, יחד עם אשתו ברוריה, שתי חברות: הילת המפרסם במ"י, שחר תיקשורת" (במ"י) הם ראשי-התיבות של ברוריה מרדכי יהל. החברות הללו נתנו לכאורה ייעוץ לפירי סום סמוי למיספר תאגידים, קיבלו כספים עבור שרותים אלה, ונתנו לחברות חשבוניות רישמיות. מאחר שלמעשה לא ניתן כל ייעוץ לפירסום או פירסום סמוי, היה בעצם כל העניין פיקטיבי מתחילתו, וכל כוונתו היתה להתגבר על המחסום שמעמיד חוק מיסון תרומות מתאגידים. מטרת החוק היתה למנוע מתאגידים לשלם שוחד סמוי לפני הבחירות, ולקבל תמורה מהשליטון אחרי הבחירות. חשרם של החוקרים היה כי החברות הללו

"א ני ממהרת לראות את אני קלאר ריוס בטלוויזיה", אמרה עורכת-הדין ערנה קפלן ביום השישי שעבר, ומיהרה לביי תה. היא יצאה מאולם-המעצרים בבית-המיטש פט בתל-אביב, אחרי שהסכימה למעצרו של לקוחה, מרדכי יהל, גיזבר וחשביה-ליכוד, עד ליום הרביעי השבוע.

עוד בטרם הסתיים הפרק של קלאודיוס בטלוויזיה, צילצל הטלפון בביתה. "אני מטל-פון מהבית", הודיע לה יהל.

הסניגורית הוותיקה לא זכרה מיקרה, שבו הסכימה למעצרו של חשוד, והוא שוחרר מיד באותו היום. יהל סיפר לה כי השוטרים אמרו לו: "מה, אתה לא רוצה ללכת הביתה לשבת?" ושיחררו אותו ממעצרו.

לשיחרור זה היו יכולים להיות כמה הסברים. ניתן היה לחשוב כי המיטרה שיחררה את החשוד כדי לעקוב אחרי תנועותיו בבית, וללכוד אותו כאשר יעשה צעדים בלתי

אילנה אלון

זהירים. אלא שזהו תיחכום בלתי-רגיל למיטרה.

אפשרות אחרת היתה שקרתה טעות בתום לב, ומישהו התבלבל בין פקודת-מעצר לבין צו-שיחרור. דברים כאלה קורים, אמנם, אבל לעיתים כליכך רחוקות, עד שגם עורכי-דין ותיקים לא הצליחו השבוע לזכור את המיקרה האחרון.

יתכן, כמוכן, שהשיחרור נעשה בזדון. שמישהו רצה לחבל בחקירה, "טעה" בין פקודת-מעצר לצו-שיחרור, וגרם לשליחתו של העציר הביתה. בגלל אפשרות אחרונה זו נפתחה חקירה בעניין.

אילו היה מדובר בנגב, או בעברייני פלילי רגיל אחר, היו מחפשים את מי ששיחד פקיד או שוטר. אבל כאשר מדובר בגיזבר הליכוד,

ברוריה יהל
למיפונה, ואולי גם לא